

Оксана Леськів
студентка фізико-математичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка

КЕМБРИДЖ – ОДИН ІЗ НАЙСТАРІШИХ УНІВЕРСИТЕТІВ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Здається, вже давно відійшли в минуле ті часи, коли кар'єру можна було побудувати не маючи вищої освіти. Зараз без диплома першокласного університету не можна розраховувати на посаду в крупній фірмі чи перспективу кар'єрного росту. Звичайно, з кожного правила існує виняток. Але ніхто не заперечуватиме той факт, що перед випускниками престижних вузів відкривається набагато більше можливостей.

У 2009 році Кембриджський університет відсвяткує 800 років із дня свого заснування. Сучасний університет – це міжнародний центр освіти та досліджень, як в традиційних областях, так і в нових областях науки і техніки. Він знаменитий видатними академічними відкриттями і відображає інтелектуальні досягнення студентів, а також викладацького складу університету і коледжів [2, с. 37].

Кембриджський університет – найбільший і після Оксфорда найстаріший вищий навчальний заклад

Місто Кембридж вперше згадується в письмових записках X ст. коли воно вже стало важливим центром торгівлі. Точна дата заснування міста невідома, відомо тільки що міст через річку *Cam*, від якого місто узяло свою назву, був побудований в 875 році.

У 1209 році Оксфордський студент убив жінку і у відповідь на товп міщан захопив двох або трьох інших студентів. Їх було повішено з відома та благословення короля. Університет припинив свою діяльність. В знак протесту, більшість студентів добровільно покинули місто, щоб продовжити освіту за кордоном. [2, с. 156].

Не існує ніяких документальних підтверджень, чому деякі прийшли в Кембридж. Цілком імовірно, що там були передові школи, але на той час такі школи існували в багатьох містах. Нещодавні дослідження показали, що деякі студенти були родом з Кембриджа або його околиць [2, с. 139].

До 1225 року колишні оксфордці організували співтовариство студентів і викладачів (*universitas*) на чолі з гільдією викладачів (*Regent Masters*) і канцлером (*Chancellor*).

Спочатку університет не мав своїх власних будівель: він користувався церквами: Св. Мері та Св. Бенедикта для проведення суспі-

льних церемоній. Лекції і семінари проводилися в приватних будинках, де вони і проживали.

Незабаром декілька магістрів, адвокатів і богословів почали будувати та орендувати великі приміщення для навчання і житла: це були гуртожитки, декілька з яких збереглися до шістнадцятого століття.

Студенти Кембриджа незабаром розробили схему навчання за зразком Італії і Франції. Не було ніяких професорів; навчання проводилося магістрами, які вивчили ці дисципліни і були визнані фахівцями з навчання всіма своїми колегами.

Кембридж поступово перетворюється на один з найпрестижніших європейських університетів, імена його викладачів і випускників отримують усесвітню популярність.

Обрання в 1847 році канцлером університету чоловіка королеви Вікторії принца-консорта Альберта відкриває в історії Кембриджа ще один етап реформ. Його результатом стали нові Укладення *Cambridge University Act* від 1856 року, що сформували нову структуру університету, із змінами що збереглася досьогодні. У 1869-му відкрився *Girton* — перший коледж для жінок, в 1872-му з'явився інший — *Newnham*.

Велику роль в університетському житті з XIX століття грає спорт. Зокрема, знамениті змагання по веслуванню між Оксфордом і Кембриджем вперше відбулися в 1827 році, а з 1839-го вони стали щорічними.

Сьогодні Кембриджський університет складається з 31 коледжу. Рівень досліджень співробітників університету відмічений шістдесятьма Нобелівськими преміями. Університет постійно змінюється в ногу з часом. Знов освічене відділення розвитку і пов'язана з ним добродійна організація постійно ведуть пошук засобів по всьому світу для організації нових кафедр. Будується і проектується безліч сучасних учбових і житлових корпусів. Проте при всьому своєму модернізмі знаменитий навчальний заклад не має наміру відмовлятися від традицій. Незважаючи на багатократні реорганізації, його структура спирається на Укладення 1570 року.

Але все-таки не можна обійтися і без змін. З недавніх пір діє програма “Кембридж міняється”. Програма передбачає розширення університетського “парламенту” *Regent House*, можливість голосування для всіх академічних співробітників, а також запрошення в управлінську раду, консультантів ззовні. Судячи з усього, 800-річна традиція академічної демократії дозволить і цього разу знайти ком-

промiснe рiшення, забезпечивши Кембриджу сучасний менеджмент i динамiку розвитку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антонюк Н. М. Англomовні країни та Україна. Освіта. Мистецтво / Н. М. Антонюк, К. К. Краснолуцький / Вінниця : Нова книга, 2001. – 255 с.
2. Мисик Л. В. Англійська мова. Комунікативний аспект / Л. В. Мисик, А. Л. Арцишевська, Л. Р. Кузнєцова. – К. : Атака, 2000 – 368 с.

Тетяна Лимарь

*студентка історичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

UKRAINIAN PARLIAMENT

What does the term “parliament” mean? Parliament is a legislature. The name is derived from the French “parlement”, the action of “parler” (speaking): a parliament means talking, a discussion, hence a meeting (an assembly, a court) where people discuss matters [4].

For a long time Ukraine wasn't a sovereign state. It was under government of different countries: Polish, Russian, Lithuanian etc. The last 79 years Ukraine was one of 15 republics of the former Soviet Union. It's independence was proclaimed only on 24 August, 1991.

The main aim of this work is to investigate and to study the historical factors which influence on the development of the nowadays legislature of Ukraine and to mark the parallel in between the stages of becoming the independency in other “post-soviet” states.

On 16 July, 1990 the Declaration of State Sovereignty of Ukraine was passed by Verkhovna Rada of Ukrainian republic. This declaration caused lots of problems in the former Soviet of Union. One of the main problems was a possibility of ruining the Soviet. That is why the former USSR decided to hold a referendum, with a question if it was possible to save “the sovietism”. At that time Leonid Kravchuk was the head of the Ukrainian parliament. He had strong position. He agreed on referendum with one more question: if Ukraine had to follow the statements of the declaration about sovereignty. Although 30 % of citizens wanted to keep the former USSR, 70 % of them wanted Ukraine to be sovereign. It wasn't the independence, but it was the first step.

The government of the former Soviet Union didn't want republics to become independent. Because of this 19 August, 1991 at 6 am state of emergency was announced. It meant that the government wanted to ruin all the republican democracy powers. At 9am a chairman of the Ukrai-